

“Pido a nuestro Señor Jesucristo que de su Corazón santo broten para todos nosotros ríos de agua viva que sanen las heridas que nos causamos, y que fortalezcan nuestra capacidad de amar y de servir, para caminar juntos hacia un mundo justo, solidario y fraterno”.

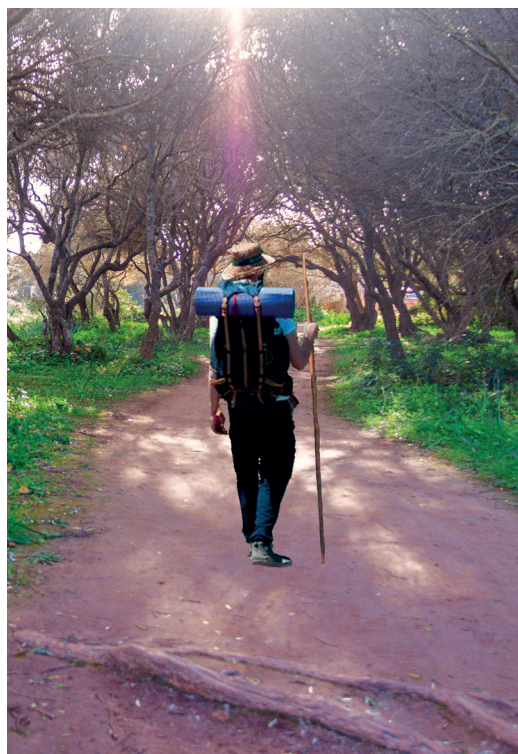
(Papa Francisco)

VELL PELEGRÍ, JO VAIG FENT VIA...

La celebració de Tots Sants ens arriba quan la natura s'enfosqueix. Aquesta festa deriva de la festa celta dels morts, anomenada Samain. Per als celtes, l'any estava dividit en dos períodes: temps clar i temps fosc. Els dies del Samain obrien el període d'obscuritat. A les acaballes del segle X es va afegir a aquesta festa la dels Fidels Difunts. Es respirava: *Vaig veure que hi havia una multitud que ningú no l'hauria poguda comptar. Eren gent de totes les nacions, tribus, pobles i llengües. Estaven drets davant el trono i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans, i proclamaven amb veu forta: -La salvació ve del nostre Déu, que seu al trono, i de l'Anyell (Ap. 7,9-10).*

Havent assaborit les dues festes em deman: *Quins són avui els nostres referents?* Una mestre em digué que feta aquesta pregunta als seus alumnes, li van respondre: *En Messi, perquè té un xalet molt gros i perquè és ben seu tot el que té. Fa molts de gols.* Els temps canvien. Quan era un infant llegíem vides de santes i sants i admiràvem a qui s'entregava als altres: al *Padre Damián*, perquè morí leprós ajudant als leprosos. A *St. Joan Bosco*, perquè es desfeia creant una família per infants i joves que vivien al carrer.

Dia 1 i dia 2 d'aquest mes, molts hem anat a visitar el cementeri. El nostre pas per

aquest lloc on hi descobrim les nostres arrels, ens convida a ser *humils i esperançats*. Som pols però el nostre hàlit interior espera la resurrecció: *Senyor, qui podrà estar a casa vostra? El qui obra honradament i practica la justícia, diu la veritat tal com la pensa; quan parla no escampa calúmnies, mai no fa mal al proïsme, ni carrega a ningú res infamant (Sl 14).*

Honorem a tantes persones que ens regalen: *netedat de cor, honradesa, veritat, delicadesa...* Desitgem imitar-les. No convertim aquests dies, en dies de fer por, de fanals i calaveres. Siguin, més bé, dies de silenci, reflexió i pregària.

Davant l'experiència de la mort i de la santedat: canviem escales de valors, res del que posseïm és més important que estimar-nos, ser amants de la veritat i descobrir Déu! *No són la llarga vida o el nombre d'anys que dona la mesura d'una vellesa honorable. El seny de l'home val tant com els cabells blancs (Sa 4, 7-8).*

Els videojocs violents fan creure que evitar o provocar la mort és qüestió de pura habilitat i no té efectes irreversibles. En canvi, la mort d'una persona estimada ens desperta emocions intenses. Resem pels difunts. Que el nostre amor i pregària els obri a l'abraçada definitiva de l'amor de Déu.

Preguem: “Vell pelegrí, jo vaig fent via com foraster arreu del món. Però estic segur que a l'altra vida m'acollirà Déu piadós. Me'n vaig allà a veure el Pare cansat el cos de caminar. Al capdavant de la jornada lloc de repòs penso trobar”.

J. Bosco Faner Bagur

Dia de l'Església Diocesana

“I si el que busques és al teu interior?”

El 10 de novembre l'Església celebrarà el Dia de l'Església Diocesana, que convida a buscar en el nostre interior per a descobrir el pla que Déu té per a nosaltres. Aquest any la Campanya gira al voltant de les vocacions, en sintonia amb el Congrés de Vocacions que es celebrarà a Madrid del 7 al 9 de febrer, amb el desig de ressaltar que “tots volem trobar la felicitat en la nostra vida, però a vegades buscam al lloc equivocant. Respondre a la crida de Déu resulta transformador i convida a viure amb autenticitat, compromís i plenitud”.

El Dia de l'Església Diocesana també és una crida a comprometre'ns amb la missió de l'Església, que és anunciar l'Evangeli

de Jesús, acompanyar a les persones més vulnerables i, en definitiva, servir a tota la societat. Al portal de transparència de la pàgina web del Bisbat de Menorca (bisbatdemenorca.org) ja es pot consultar la revista “La Nostra Església”, a on es mostra l'abast de la tasca pastoral, caritativa i social que realitza la diòcesi de Menorca gràcies a la missió compartida per tot el poble de Déu.

A més, gràcies a aquesta corresponsabilitat, amb la nostra pregària, el nostre temps, les nostres qualitats i el nostre suport econòmic s'ha fet possible que a tota Espanya més de quatre milions de persones hagin pogut ser ateses a centres assistencials de l'Església.

I SI EL QUE BUSQUES ÉS AL TEU INTERIOR?

Tots tenim una vocació. Busca al teu interior i descobreix el pla que Déu té per a tu.

Prepara't per a la recerca més important de la teua vida a buscaentuinterior.es

10/NOV
DIA DE L'ESGLÉSIA DIOCESANA
(JORNADA DE GERMANOR)

TANTS

QR code

Diumenge XXXI de Durant l'Any

Lectura del llibre del Deuteronomi 6, 2-6

En aquells dies Moisès digué al poble: «Reverència el Senyor, el teu Déu, compleix durant tota la vida els manaments que et don, tant tu, com els teus fills. Així viureu anys i més anys. Escolta, Israel, mira de posar en pràctica això que et man; així seràs un poble feliç i nombrós a un país que regala llima llet i mel, tal com el Senyor ho va prometre als teus pares. Escolta, Israel: El Senyor és el nostre Déu, el Senyor és l'únic. Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces. Guarda en el teu cor les paraules dels manaments que avui et don.»

Salm responsorial 17

R: Vos estim, Senyor, vos m'enfortiu.

Lectura de la carta als cristians hebreus

7, 23-28

Germans, els sacerdots de l'antiga aliança van ser molts, perquè la mort els impedia de continuar en les seves funcions. Però Jesús, que viu per sempre, no traspasa a ningú les funcions sacerdotals. Pera això té el poder de salvar definitivament tots els qui per ell s'acosten a Déu, ja que viu intercedint per sempre a favor d'ells. Un sacerdot així és el que necessitàvem: sant, innocent i sense taca; per això va ser tret d'enmig dels pecadors i enlairat més amunt del cel. Ell no necessita, com els altres, oferir víctimes cada dia tant pels seus propis pecats com pels pecats del poble: es va oferir a si mateix una sola vegada. La Llei havia fet sacerdots uns homes plens de flaqueses, però els termes del jurament que ha substituït la Llei han consagrat el Fill, que serà per sempre un sacerdot perfecte.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

12, 28b-34

En aquell temps un dels mestres de la Llei anà a veure Jesús i li va fer aquesta pregunta: «¿Quin és el primer de tots els manaments de la Llei?» Jesús li respongué: «El primer és aquest: «Escolta, Israel: El Senyor és el nostre Déu, el Senyor és l'únic. Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament, amb totes les forces.» El segon és: «Estima els altres com a tu mateix.» Més gran que aquest, no hi ha cap altre manament.» El mestre de la Llei li digué: «Molt bé, mestre. És veritat que Déu només és un i que no n'hi ha cap altre fora d'ell. I que estimar-lo amb tot el cor, amb el pensament i amb totes les forces, i estimar els altres com a si mateix és millor que tots els sacrificis i totes les ofrenes cremades a l'altar.» Jesús, en sentir aquesta resposta tan plena de seny, li digué: «No ets enfora del Regne de Déu.» I ningú s'atreu a fer-li cap pregunta més.

Lectura del libro del Deuteronomio

6. 2-6

Moisés habló al pueblo diciendo: «Teme al Señor, tu Dios, tú, tus hijos y nietos, y observando todos sus mandatos y preceptos, que yo te mando, todos los días de tu vida, a fin de que se prolonguen tus días. Escúchalo, pues, Israel, y esmérate en practicarlos, a fin de que te vaya bien y te multipliques, como te prometió el Señor, Dios de tus padres, en la tierra que mana leche y miel. Escucha, Israel: El Señor es nuestro Dios, el Señor es uno solo. Amarás, pues, al Señor, tu Dios, con todo tu corazón, con toda tu alma y con todas las fuerzas. Estas palabras que yo te mando hoy estarán en tu corazón.»

Salm responsorial 17

R: Yo te amo, Señor; tú eres mi fortaleza.

Lectura de la carta a los Hebreos 7. 23-28

Hermanos: Ha habido multitud de sacerdotes de la anterior Alianza, porque la muerte les impedía permanecer; en cambio, Jesús, como permanece para siempre, tiene el sacerdocio que no pasa. De ahí que puede salvar definitivamente a los que se acercan a Dios por medio de él, pues vive siempre para interceder a favor de ellos. Y tal convenía que fuese nuestro sumo sacerdote: santo, inocente, sin mancha, separado de los pecadores y encumbrado sobre el cielo. Él no necesita ofrecer sacrificios cada día como los sumos sacerdotes, que ofrecían primero por los propios pecados, después por los del pueblo, porque lo hizo de una vez para siempre, ofreciéndose a sí mismo. En efecto, la ley hace sumos sacerdotes a hombres llenos de debilidades. En cambio, la palabra del juramento, posterior a la ley, consagra al Hijo, perfecto para siempre.

Lectura del santo Evangelio**según san Marcos**

12, 28b-34

En aquel tiempo, un escriba se acercó a Jesús y le preguntó: «¿Qué mandamiento es el primero de todos?». Respondió Jesús: «El primero es: «Escucha, Israel, el Señor, nuestro Dios, es el único Señor: amarás al Señor, tu Dios, con todo tu corazón, con toda tu alma, con toda tu mente, con todo tu ser.» El segundo es este: «Amarás a tu prójimo como a ti mismo.» No hay mandamiento mayor que estos». El escriba replicó: «Muy bien, Maestro, sin duda tienes razón cuando dices que el Señor es uno solo y no hay otro fuera de él; y que amarlo con todo el corazón, con todo el entendimiento y con todo el ser, y amar al prójimo como a uno mismo vale más que todos los holocaustos y sacrificios». Jesús, viendo que había respondido sensatamente, le dijo: «No estás lejos del reino de Dios». Y nadie se atrevió a hacerle más preguntas.

Dues cares d'un mateix amor

A primer cop d'ull sembla que el vocabulari no encaixa! L'amor no s'imposa a cops de llei! Per què dir que l'amor a Déu i l'amor al pròxim és el major dels manaments? Per als jueus, la voluntat de Déu s'expressava en la Torà, la Llei i tot és vist baix la seva llum. La Llei és com l'encarnació de la voluntat de Déu. Llavors Jesús amb aquell professional de la Llei empra el seu mateix llenguatge. Però fa esclatar el marc massa legalista. Ell comença citant el Deuteronomi: «Shemá Israel, Escolta Israel...». Es tracta d'alguna cosa molt més que un manament. És l'afirmació fonamental de la fe en el Déu únic. Aquest text s'ha convertit en la pregària que els jueus piadosos reciten tres cops al dia. Maria i Josep l'ensenyaren a l'infant Jesús. És tant preciosa com el Parnostre per als cristians. Pregària que demana ser meditada.

Ella ens diu d'estimar Déu amb tot el cor, amb tota la intel·ligència i amb tota la força. De fet, l'amor es compon de tres elements que es lliguen uns amb els altres. Primer «amb tot el nostre cor». És el moviment que agafa tot el nostre ser, que ens capgira i ens treu fora de nosaltres mateixos, com una ona que ho empeny tot en nosaltres. És el cor de l'home qui és ferit.

Després «amb tota la nostra intel·ligència». «Per estimar humanament, s'ha de posar en joc tota la nostra intel·ligència, s'ha dit també la nostra raó. S'ha d'anar aprenent a conèixer –ser un mateix i a conèixer l'altre, ser empesos a reflexionar junts, per a discernir, triar, el que és important i el que és secundari. L'amor exigeix lucidesa, no ulls clucs.

Finalment «amb tota la nostra força». En l'amor no basta dir solament, «jo t'estimo». S'ha de dir també «jo et vull estimar». Voler implica sobrepassar el seu sentiment, igualment el ressentiment, posar tota la seva energia, la força de caràcter per a construir una relació sòlida, per a travessar les inevitables dificultats de la vida. Aquest és l'amor vertaderament humà, l'amor segons la voluntat de Déu. Lligar l'amor envers Déu i l'amor amb el pròxim. El mestre de la Llei ho havia ben comprès: aquest amor val molt més que totes les ofrenes i tots els sacrificis perquè s'apodera de tot el nostre Ser. N'és la vida.

Josep Sastre

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 3ª Setmana

DI. 4: Sant Carles Borromeu, bisbe (MO): Fl 2, 1-4 / Sal 130 / Lc 14, 12-14.

Dm. 5: Fèria: Fl 2, 5-11 / Sal 21 / Lc 14, 15-24.

Dc. 6: Sants Pere Poveda Castroverde i Innocenci de la Immaculada Canoura Arnau,

preveres, i companys màrtirs (MO): Fl 2, 12-18 / Sal 26 / Lc 14, 25-33.

Dj. 7: Fèria: Fl 3, 3-8a / Sal 104 / Lc 15, 1-10.

Dv.8: Fèria: Fl 3, 17-4, 1 / Sal 121 / Lc 16, 1-8.

Ds.9: Dedicació de la Basílica del Laterà (F): Ez 47, 1-2. 8-9. 12 o bé: 1C 3, 9c-11. 16-17. / Sal 45 / Jo 2, 13.22.

Dg. 10: XXXII de Durant l'Any: 1R 17, 10-16 / Sal 145 / He 9, 24-28 / Mc 12, 38-44.

Vocacions, una esperança de futur

Una trobada amb Crist (4)

A vegades pensam que ser creient i ser cristià és complir una sèrie de normes, de ritus, de preceptes i de creences que estructurin d'una forma fèrria la vida i no et deixen ser lliure. Enfocar la fe d'aquesta manera és viure una religió de compliment, complir normes i meritar una recompensa que vengui de dalt. Però la fe cristiana no podem dir que s'estableixi en aquest principi de compliment cec de normes i ritus. La fe cristiana és per damunt de tot un encontre: un encontre real i concret amb Jesús.

L'exemple dels primers deixebles ens marquen aquest itinerari. Tots van tenir un moment concret en què es van trobar amb Jesús, tots van escoltar una invitació a seguir-lo, una crida a deixar les seves seguretats i a confiar en la seva paraula. "Veniu i veureu" va ser la invitació que va fer Jesús als primers seguidors. No els hi va dir: "veniu i compliu, veniu i obeïu"; Jesús els va convidar a veure, a observar la seva vida, la seva proposta i els convida a assumir-la.

No podem tenir una vocació particular dins l'Església si abans no corresponem a la primera i principal crida vocacional que ens fa Jesús mateix: ell ens crida a seguir-lo. Tot parteix d'aquí. La primera i principal missió que tenim tots els batejats és enamorar-nos de Crist, fer d'Ell el centre de la nostra vida. Una vegada s'hagi produït aquest encontre transformador després podem assumir una missió concreta. Des d'Ell ho podem tot.

Pastoral Vocacional de Menorca

l'entrevista a:

LLUÍS SERRA I LLANSANA

Lluís Serra i Llansana és germà marista, doctor en Psicologia i llicenciat en Teologia i en Filosofia. L'11 d'octubre va impartir la primera xerrada del nou curs de teologia al Seminari Diocesà, a Ciutadella, sobre el tema «El perdó i la reconciliació a l'Església».

Quina diferència hi ha entre perdó i reconciliació?

-Es tracta de dues realitats properes, però diferents. El perdó és una decisió personal. A vegades difícil. En canvi, la reconciliació implica a la vegada el compromís de l'altra persona, sense la qual no es podria produir l'acord. Jesús considera l'intent de reconciliació com un requisit indispensable quan una persona vol presentar una ofrena a Déu, tal es recull a l'evangeli segons sant Mateu 5,23-25.

Com va plantejar la seva xerrada?

-Vaig plantejar-la en el marc del proper Jubileu 2025, convocat pel papa Francesc entorn del lema de «L'esperança, que no defrauda». La indulgència, el perdó, la misericòrdia són temes nuclears d'un jubileu i, fins i tot, tenen expressió eclesial en el sagrament de la reconciliació amb Déu, amb el proïsme, amb la natura. Crec que, a l'any 2025, el Jubileu és una magnífica oportunitat de viure la fe des de l'òptica de la reconciliació, que representa una alternativa constructiva a la polarització que estem vivim a la societat.

A l'Evangeli Jesús ens diu que hi ha que perdonar sempre, inclòs els enemics. Ens ho posa difícil, no?

-El perdó és una proposta evangèlica que Jesús inclou en la pregària del Pàrenostre. Per tant, no es tracta d'un tema menor. Ell, en un moment tan crucial com el de la crucifixió, perdona els que l'han condemnat a mort. Vostè parla de perdonar els enemics. L'Evangeli proposa encara més, estimar-los. En el fons, no és tan diferent, perquè el perdó és una forma d'amor. És difícil, sí, però ens allibera del ressentiment, de la ira, de la ràbia, de la rancúnia... El perdó és més aviat una gràcia que refà el vincle amorós, que dona serenitat i pau interior i que cicatriza les ferides que hem rebut a la vida.

Dins un món on tantes persones són víctimes de l'odi, com és possible perdonar?

-L'odi ens allunya del perdó que, etimològicament, significa donar sense mesura. Recuperar la capacitat amorosa ens apropa al perdó, perquè amor i perdó són les dues cares de la mateixa moneda. Existeixen dues línies d'actuació: perdonar les persones que m'han ofès i, també, demanar perdó a les persones que he ofès. Cal ser-ne conscients per no deixar-se emportar per les tendències imperants que volen enfrontar col·lectius i que fomenten l'odi entre persones i entre pobles per interessos inconfessables.

Toni Olives Camps

Salesians, 125 anys d'història a Ciutadella

Don Federico descobreix la seva vocació salesiana

Don Federico coneix a Ciutadella li dirà: *Usted es un salesiano de cuerpo entero.* Animat per aquesta visita, Don Federico es decideix aplicar el que va veure a Sarrià en la tasca amb els seus fillets en l'hortal, anomenant-lo Oratori Festiu de la Immaculada Concepció. El 24 de maig de 1889 es beneeix la primera pedra d'un edifici que serà inaugurat el 15 d'agost, amb el nom d'Oratori de Sant Francesc de Sales. Era una petita construcció, en la que la planta baixa s'utilitzava com a teatret, i la planta superior es va reservar com a capella. En aquella casa, que ell anomenava "Casa Salesiana", de seguida va organitzar una "escola nocturna per als fillets i joves obrers". Al desembre, ja va anunciar la imminent apertura "d'una escola diürna d'instrucció primària"

Don Federico Pareja en 1899

Pocs mesos després, a l'estiu, Don Federico visita els Tallers Salesians de Sarrià. Don Juan Branda, el director, en conèixer el que està fent Don Federico

Don Federico posa en marxa l'Obra Salesiana de Ciutadella, ja només faltaven, els salesians.

Emili Marcos Souto, salesià

Agenda

Reunió de adoradores en Monte Toro

El domingo 3 de noviembre, después de la misa de las once, se convoca a una reunión a los interesados en participar en algún turno de la capilla de la adoración perpetua del Santuario de la Virgen de Monte Toro.

Consell Pastoral Diocesà

Dissabte 9 de novembre al matí al Toro tindrà lloc la primera sessió d'aquest curs del Consell Pastoral Diocesà.

Pregària de vespres a Santa Clara

Cada diumenge, a les 20 h, pregària de vespres a l'església de Santa Clara, a Ciutadella, per a preparar-nos per al Jubileu 2025.

Trobada dels consiliaris dels EMD de Catalunya i Menorca

Els dies 11 i 12 de novembre es celebraran al Seminari Diocesà, a Ciutadella, les jornades de formació dels consiliaris dels Equips de la Mare de Déu de Catalunya i Menorca.

Dia de l'Església diocesana

Diumenge dia 10 de novembre es celebrarà el dia de l'Església diocesana. Amb el lema: "I si el que busques és al teu interior?" Les col·lectes aniran destinades a l'autofinançament de l'Església.

Notícies nostres

Moda re-, el projecte ecosocial de Caritas

El 17 d'octubre Caritas Menorca va inaugurar una nova botiga de Moda re- a Ciutadella, al carrer del Santíssim, nombre 10. Moda re- és una cooperativa d'iniciativa social amb un doble objectiu: reciclar i reutilitzar la roba per a donar-li un segon ús

Caritas Menorca

i fomentar la inserció laboral de persones en situació d'exclusió.

En la inauguració hi van estar presents treballadors i voluntaris de Caritas, diferents autoritats i, també, el bisbe Gerard, que va beneir les instal·lacions d'aquesta botiga, que forma part del projecte d'economia social que promou aquesta entitat diocesana. A Menorca hi ha quatre botigues de Moda re- que estan ubicades a Ciutadella, Maó, Es Mercadal i Ferreries; una bona oportunitat per ajudar a una bona causa social i donar una segona vida a la roba.

El paper dels voluntaris és essencial per a sensibilitzar en el tractament de la roba, de la cura del medi ambient i per a atendre i acollir a les persones que van a les botigues. Tan sols l'any 2023, Moda re- va recollir més de 44 milions de quilos de roba a través dels més de 8.200 contenidors de recollida distribuïts per tota Espanya.

AFASME rep el Premi Cooperació 2024 de Cope Menorca

El 18 d'octubre el Palau Can Saura de Ciutadella va acollir l'acte de lliurament del Premi Cooperació 2024, organitzat per Cope Menorca, amb el suport de CaixaBank. El premi d'aquest any s'ha lliurat a AFASME (Associació de Familiars i Amics per la Salut Mental de Menorca). Es tracta d'una entitat que treballa per a protegir i acompanyar les persones amb trastorns de salut mental, i també els seus familiars, promovent els seus drets a Menorca.

A la novena edició del premi, el jurat ha concedit també dues mencions honorífiques. La primera a la Fundació Nemo, que ofereix suport a la neurodiversitat mitjançant un equip transdisciplinari a Mallorca i Menorca. La segona menció especial ha estat per a la delegació de l'ONG Bosco Global a les Illes Balears. En aquest cas, es tracta d'un col·lectiu que fomenta el

voluntariat juvenil i que s'integra dins l'obra salesiana, que precisament aquest any celebra el 125è aniversari de la seva arribada a Ciutadella.

Camins per a la corresponsabilitat i l'autofinançament

El 19 d'octubre es van reunir al Toro els consells parroquials d'economia i els administradors dels béns eclesiàstics. L'econom diocesà, Joan Mir, va exposar el balanç econòmic de l'any 2023 de la diòcesi de Menorca i, també, el balanç general de les parròquies. A continuació, es va plantejar el pressupost de la Diòcesi de l'any 2024.

Bisbat de Menorca

En aquest sentit, Joan Mir va fer una valoració positiva de l'economia de la Diòcesi, amb un bon balanç d'ingressos i gastos, que fan que la Diòcesi estigui sanejada i disposi de recursos per afrontar projectes importants com la reforma de les dependències del Santuari de la Mare de Déu del Toro. Un aspecte fonamental és l'assignació tributària, és a dir, els recursos que la diòcesi de Menorca rep per a realitzar la seva acció pastoral i caritativa, gràcies als ciutadans que marquen la X a favor de l'Església en la seva declaració de la renda.

Després va intervenir Mn. Antoni Fullana, director del gabinet de comunicació del Bisbat, ressaltant tres punts essencials: la missió de l'Església de Menorca és anunciar l'Evangelí de Jesús, impulsar i preservar una transparència en la gestió i una corresponsabilitat: els recursos i els mitjans econòmics són per a la missió de l'Església, que és acompanyar i servir a tota la societat.